

SURPRISE, SURPRISE

Eenakter in zes scènes

door

GER APELDOORN

&

HARM EDENS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SURPRISE, SURPRISE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GER APELDOORN & HARM EDENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2000 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Stefan - een mooie forse jongen van midden twintig - geen kakkerig accent

Eline - een buiig meisje van midden twintig, van wie je nooit weet of haar naïviteit echt is of gespeeld

Cornelis - de vader van Stefan, ruim in de vijftig, hardwerkend maar gesloten - als het zijn zaken betreft komt de vuist op tafel, voor de rest is hij een charmeur

Beryl - de vriendin van Cor, begin veertig, opgewekt, goedlachs en zeer aanwezig - ze bulkt van het geld en ze weet hoe ze het moet uitgeven

Joop - de producent van Surprise Surprise, een joviale man van in de vijftig, die weet wat hij wil en de energie heeft om het gedaan te krijgen - maar dreigt het niet te lukken, dan gaat hij over lijken

Twee werksters

DECOR:

Het verhaal speelt zich af in de slaapkamer en zitkamer van een hotelsuite.

SCÈNE 1

Slaapkamer. Middag.

(Stefan zit op bed in een splinternieuw pak. Eline (in een mooie nieuwe jurk) kijkt rond, pakt een stoel en verschuift die een stukje richting bed)

ELINE: Staat hij zo goed?

STEFAN: Hoe weet ik dat nou?

ELINE: Ja, zo staat ie goed. *(ze gaat naast hem op het bed zitten)*
Okee, wij zitten hier.

STEFAN: Goed.

ELINE: Jij bent ons. Okee?

STEFAN: Okee.

ELINE: En ik ga nu naar buiten.

STEFAN: Moet ik blijven zitten?

ELINE: Ja, jij bent ons. Okee?

STEFAN: Okee.

ELINE: Ik ga naar buiten en dan zeg jij wanneer ik kan komen.

STEFAN: Dat zeg ik toch niet?

ELINE: Nee, straks niet, maar nu wel. Okee?

STEFAN: Okee.

ELINE: Goed. Wij zitten hier.

STEFAN: Dat heb je al gezegd.

ELINE: Weet ik. Ik ga naar buiten. *(ze loopt de kamer uit en doet de deur achter zich dicht. Stefan wacht. Er gebeurt niks. Eline steekt haar hoofd om de hoek van de deur)* Kan ik?

STEFAN: Weet ik veel?

ELINE: Dat moet jij zeggen. Okee?

STEFAN: Okee. *(Eline doet de deur weer dicht)* Kom maar binnen. *(er gebeurt even niks. Dan komt Eline binnen)*

ELINE: Kan ik nou?

STEFAN: Ja, kom maar binnen. *(Eline loopt de kamer in)* Ja, wel met de deur erbij. Jij wilt dat ik roep en dan roep ik en dan gebeurt er niks.

ELINE: Ik hoor je niet op de gang.

STEFAN: Dan tel ik tot vijf. Okee?

ELINE: Okee. *(ze gaat weer naar buiten)*

STEFAN: Eén... twee... drie... vier... vijf... kom maar. *(er gebeurt niks)*
Zes... zeven... acht... negen..... ja, kom nou! Vijf!!! *(Eline komt breed glimlachend binnen)*

ELINE: Applaus... applaus... applaus... applaus... *(Stefan blijft zitten en*

doet niks) Je wacht te lang.

STEFAN: Nee, jij komt te laat binnen. ik ben er helemaal uit.

ELINE: Je moet iets doen, anders sta je voor lul. Het is jouw vader.

STEFAN: Ik kan niks bedenken.

ELINE: Je hoeft niks te bedenken. Ze willen spontaniteit.

STEFAN: Okee. Ik bedenk wel wat. Ga maar weer naar buiten. (*Eline verlaat de kamer en komt weer binnen. Ze lacht niet*) Dag, pa. Waarom lach je niet?

ELINE: Kun je niets beters bedenken?

STEFAN: Wat leuk je weer te zien.

ELINE: Wat?

STEFAN: Wat leuk je weer te zien.

ELINE: Wat leuk je weer te zien?! Dat zeg je toch niet?

STEFAN: Wat leuk je weer te zien. Wat leuk je weer te zien. Goh, wat leuk.

ELINE: Wat zeg je nou? Je hebt die man tien jaar niet gezien. En dan zit je daar. En dan gaat die deur open. En dan komt hij naar binnen. En wat zeg je dan? Niet 'wat leuk je weer te zien'!

STEFAN: Dat had ik bedacht.

ELINE: Ja, dat begrijp ik. Dat is niet iets wat spontaan uit je binnenste op komt borrelen. Je moet je gevoel laten spreken.

STEFAN: Jij wilt dat ik ga huilen.

ELINE: Je hoeft niet te huilen. Je kunt hem omhelzen, je kunt hem een zoen geven, je kunt hem... ja, weet ik het. Het is mijn vader niet.

STEFAN: Nou, bemoei je d'r dan niet mee.

ELINE: Okee. Nog één keer? (*ze loopt de kamer uit. Stefan pakt iets te drinken uit de mini-bar. Eline komt binnen. Ze kijkt naar het bed. Dan naar Stefan*) Waarom ben je daar nou gaan staan? Zo sta ik in de verkeerde camera te lachen.

STEFAN: Dat maakt niet uit. Ik doe niet mee.

ELINE: Oh.

STEFAN: Ik heb geen zin meer in die flauwekul.

ELINE: Oh.

STEFAN: Hij kan van mij doodvallen. En tante Bernadien erbij.

ELINE: Oh.

STEFAN: Die man is van de ene op de andere dag vertrokken en hij heeft tien jaar lang niet de moeite genomen om te bellen of te schrijven. We hebben geen cent van hem gezien. We hebben ons helemaal zelf moeten redden. En na tien jaar heeft hij de gore lef om zich op te geven voor zo'n flauwekulprogramma en dan mogen wij opdraven om voor drie miljoen kijkers te zeggen dat ik blij ben om die klootzak terug te zien. Nou, mooi niet.

ELINE: Oh.

STEFAN: En ik weet dat alles klaarstaat en dat we er niet meer onderuit kunnen, maar ik heb vanaf het begin gezegd dat ik het een belachelijk idee vond en dat vind ik nu nog. Dus ik doe niet mee.

ELINE: Oh. Nou. Okee. Goed. *(ze gaat op bed zitten)*

STEFAN: Ga jij nou huilen?

ELINE: Nee.

STEFAN: Nou, het kan me niet schelen. Ga maar huilen. *(Eline schudt pruilend 'nee')*

ELINE: Ik ga niet huilen. Jij weet niet hoe ik in elkaar zit. *(ze huilt. Stefan kijkt toe. Dan gaat hij naast haar zitten en legt een arm om haar heen. Eline huilend)* Nee, laat me maar even. Als ik huil kan ik er niet zomaar mee ophouden. Dan moet ik gewoon even uithuilen. Het stelt niks voor. Het zijn alleen maar tranen.

STEFAN: Kom maar even bij me.

ELINE: *(slikt)* Nee.

STEFAN: Kusje?

ELINE: Nee.

STEFAN: Het geeft toch allemaal niks? Ik hou van je. *(hij zoent een traan van haar gezicht)*

ELINE: Ook. *(hij zoent haar verder en streelt haar hele lichaam. Langzaam duwt hij haar achterover op het bed. Ze beginnen te vrijen)*

STEFAN: Van wie is dit lekkere voetje?

ELINE: Van mij.

STEFAN: Van wie is dit lekkere beentje?

ELINE: Denk om m'n jurk.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto